

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9035/2023
30.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Град ..., чији су пуномоћници Милутин Димитријевић, адвокат из ..., и Мирослав Лазаревић, адвокат из ..., против тужених Јавно стамбено предузеће „Крагујевац“ из Крагујевца и Град Крагујевац, које заједно заступа Градско јавно правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1383/22 од 04.08.2022. године, у седници одржаној 30.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1383/22 од 04.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1383/22 од 04.08.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 10457/20 од 21.06.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезани су тужени да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде штете по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције за период од октобра 2017. године до јуна 2020. године појединачне месечне износе од по 49,00 динара, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа (почев од 15-ог у месецу за претходни месец) до исплате. Ставом другим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке, отказано је рочиште заказано за 09.08.2021. године.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 1383/22 од 04.08.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење о трошковима поступка из става другог изреке првостепене пресуде.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Заступник тужених је поднео одговор на ревизију тужиоца

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни суд налази да у конкретном случају по питању трошкова поступка не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана или од општег интереса, нити потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, јер је побијано решење којим је одлучено о трошковима поступка у предметној парници донето у процесној ситуацији када тужени нису дали повода за тужбу и признали су тужбени захтев, те су применом процесног правила из члана 156. Закона о парничном поступку имали право на накнаду трошкова (што је у складу је и са правним схватањем усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 17.02.2021. године), али се нису жалили на одлуку да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Сходно томе, како нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је применом одредбе из става 2. истог члана у вези са чланом 420. став 6. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом се побија правноснажно решење о трошковима поступка. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, Дакле, условљена је имовинским цензусом за изјављивање ревизије који је прописан чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужених, то је ревизија тужиоца недозвољена.

На основу изнетог, Врховни суд је применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић